

POSTANOWIENIE

Dnia 14 czerwca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wojciechowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Janusz Niczyporuk

SSN Maria Szczepaniec

w sprawie ze skargi K.R.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Gdańsku w sprawie II AKo 221/22,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 14 czerwca 2023 r.,

pozostawia skargę bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Pismem z 18 kwietnia 2023 r. K. R. (dalej: „skarżąca”) wniosła o „stwierdzenie, że w postępowaniu przed Sądem Okręgowym w Bydgoszczy Wydziałem Karnym w sprawie z mojej skargi z dnia 16 lipca 2022 r. o wznowienie postępowania zakończonego ostatecznym wyrokiem z dnia 20 października 2008 r. sygn. akt IV Ka 303/08 o utrzymaniu w mocy wyroku Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 21 stycznia 2008 r. sygn. akt IV K 700/07 (...) doszło do przewlekłości postępowania” oraz wniosła o zalecenie podjęcia przez sąd rozpoznający sprawę co do istoty odpowiednich czynności w wyznaczonym terminie poprzez orzeczenie o uwzględnieniu skargi i zobowiązania sądu do wydania orzeczenia w określonym terminie, zawiadamiając sąd nadrzędny albo orzeczenie co do istoty sprawy, a także zasądzenie na jej rzecz kwoty 20 000 zł z powodu przewlekłości postępowania.

W uzasadnieniu skarżąca wskazała, że 27 lipca 2022 r. złożyła do Sądu Okręgowego w Bydgoszczy skargę o wznowienie postępowania zakończonych ostatecznym wyrokiem z 20 października 2008 r. i od tego czasu – zdaniem skarżącej – sprawa pozostaje nie załatwiona. Podniosła, że dotychczas nie doręczono jej orzeczenia o uwzględnieniu skargi ani orzeczenie odmawiającego jej uwzględnienia.

Pomimo wyraźnego wskazania w *petitum* skargi na przewlekłość postępowania, że dotyczy ona „postępowania przed Sądem Okręgowym w Bydgoszczy”, zarówno z treści uzasadnienia (w którym przywołana jest z jednej strony sygnatura akt sprawy zakończonej prawomocnym wyrokiem, a z drugiej skarga skarżącej o wznowienie tegoż postępowania), jak też z akt sprawy, jednoznacznie wynika, że wniesiona skarga dotyczy postępowania przed Sądem Apelacyjnym w Gdańsku w sprawie II AKo 221/22.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skargę jako niedopuszczalną, należy pozostawić bez rozpoznania.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2018, poz. 75, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość postępowania” lub „u.s.p.p.”) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy doszło do przewlekłości postępowania, przez co naruszono jej prawo do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki.

Natomiast z treści art. 5 ust. 1 u.s.p.p. wynika, że skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy nastąpiła przewlekłość postępowania wnosi się w toku postępowania w sprawie.

Należy przy tym podkreślić, że skarga na przewlekłość postępowania stanowi przede wszystkim mechanizm dyscyplinujący organy szeroko rozumianego wymiaru sprawiedliwości, mający zapewnić sprawne rozpoznanie sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym

przez prokuratora oraz w postępowaniu sądowym. Funkcja ta traci rację bytu w odniesieniu do postępowań już zakończonych, co koresponduje z wymogiem określonym w powołanym przepisie art. 5 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 24 marca 2021 r., I NSP 12/21).

Jak wynika z powyższego, skarga na przewlekłość postępowania, będąca instrumentem mającym na celu stwierdzenie, czy doszło do uchybień w niezwłocznym rozpoznawaniu sprawy, jest dopuszczalna jedynie w toku postępowania w sprawie – do momentu jego prawomocnego zakończenia. Tym samym skarga na przewlekłość postępowania wniesiona już po jego prawomocnym zakończeniu nie może odnieść tego skutku.

Przenosząc powyższe uwagi na realia przedmiotowej sprawy, wskazać należy, że zarządzeniem zastępcy Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 11 października 2022 r. odmówiono przyjęcia wniosku skarżącej o wznowienie postępowania (k. 13). Jak wynika z akt sprawy, K.R. odebrała odpis wyżej wymienionego zarządzenia 24 października 2022 r. (k. 16). Wobec bezskutecznego upływu terminu do wniesienia zażalenia, zarządzenie stało się prawomocne 31 października 2022 r. Natomiast skarżąca wniosła kolejną już skargę o stwierdzenie przewlekłości postępowania w piśmie datowanym na 18 kwietnia 2023 r. (data nadania 21 kwietnia 2023 r.), a zatem już po dacie uprawomocnienia się zarządzenia zastępcy Przewodniczącego w Sądzie Apelacyjnym w Gdańsku z 11 października 2022 r. odmawiającego przyjęcia wniosku skarżącej o wznowienie postępowania.

Z uwagi na powyższe, skargę na przewlekłość K.R., stosownie do art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, należało pozostawić bez rozpoznania.

